

forbeholder sig at tage Stilling dels til det principale Spørgsmaal, dels til forskellige Enkeltheder i Lovforslaget.

Rørdam: Jeg hilser Fremsettelsen af det foreliggende Lovforslag med megen Glæde, idet jeg tror, at det ikke alene vil være til stor Gavn for Lægestanden, men først og fremmest for Befolkningen. Den ærede sidste Taler (Sigvald Olsen) sagde, at ved en flygtig Gennemlæsning fik man det Indtryk, at det nærmest var et Forslag til Lønningslov for Embedslægerne, men han indsaa tillige, at dette ikke var Hensigten, men at Lovforslaget rakte videre. Dette kan jeg ganske give det ærede Medlem Ret i. Naar man ser hen til, at Embedslægerne tidligere væsentlig blev ansat som Fattiglæger, for at Befolkningen rundt omkring kunde have Adgang til Lægehjælp, men at Institutionen har udviklet sig derhen, at de nu i væsentlig Grad er Hygiejnens Vogtere og Forkæmpere, kan man ikke nægte, at der paa dette Omraade i høj Grad trænges til en Reform. Nogen egentlig Lovgivning om Embedslægevesenets Ordning findes jo ikke; den nuværende Ordning har udviklet sig lidt efter lidt gennem mangfoldige Aar. Der er ingen Tvivl om, at den nuværende Embedslægestand har gjort overordentlig megen Gavn. Under Finanslovbehandlingen havde jeg Lejlighed til at anføre nogle Uddrag af et statistisk Værk, der viste, hvorledes Sygeligheden gik tilbage og Levealderen tog til her i Landet. Og naar det er kommet dertil, at Epidemier, der tidligere i høj Grad var frygtede, og som bortrev en Masse Mennesker, nu er begrænsede saaledes, at man næsten ikke mere frygter dem, skyldes dette i nogen Grad Embedslægerne. Et gammelt Ord siger, at Forebyggelse er bedre end Kur, og der er ingen Tvivl om, saaledes som ogsaa fremhævet af den sidste ærede Taler, at en dygtig Embedslæge, der er paa sin Plads, i høj Grad kan forebygge Epidemiers Udvikling. Hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, og vi faar en Prøve for Embedslæger, vil vi sikkert faa en Stab af dygtige Embedslæger, saaledes at vi kan gaa endnu videre i den Retning, i hvilken vi er gaaet saa godt fremad i de senere Aar. Jeg vil tillige haabe — dette er en lille Indskudsbemærkning, jeg tillader mig —, at vi faar et Professorat i Hygiejne ved Universitetet. Det er ret mærkeligt, at en Videnskab, der er i den Grad samfundsnyttig som Hygiejnen, ikke er repræsenteret med et Professorat; men

saa vidt jeg ved, vil der paa Finansloven blive søgt en Bevilling til Oprettelsen af et saadant.

Som de Herrer, der har læst Medicinalkommissionens Betænkning eller har fulgt lidt med denne Sag, vil vide, har der været megen Strid om, hvorvidt man skulde have fuldt lønnede Embedslæger eller Embedslæger, der ligesom nu havde Ret til privat at praktisere. Kommissionen delte sig herom i et Flertal og et Mindretal. Jeg for mit Vedkommende hørte ligesom den sidste ærede Taler (Sigvald Olsen) til Mindretallet, der holdt paa, at det heldigste vilde være at have fuldt lønnede Embedslæger, som ikke havde Ret til at praktisere. Mit Synspunkt er dette, at det overhovedet er heldigt, at Embedsmænd ikke driver andet Erhverv ved Siden af deres Embedsvirksomhed. Overfor alle andre Embedsmænd er det Synspunkt gjort gældende, at en Embedsmand skal være Embedsmand og ikke drive noget Erhverv, der paa nogen Maade kan kollidere med hans Embede. Fra mange Sider er man endogsaa gaaet saa vidt, at man har villet kræve, at Embedsmænd overhovedet ikke maatte have noget som helst Erhverv ved Siden af deres Embede. Hvad der bør gælde for andre Embedsmænd, bør efter min Mening ogsaa være gældende for Embedslægerne. Men et stort Flertal i Medicinalkommissionen holdt — ud fra de Synspunkter, som den første ærede Taler (Kierkegaard) anførte — paa, at det rigtigste var, at Embedslæger ikke var fuldt lønnede, og at de skulde staa i en vis Rapport til Befolkningen, og at det derfor havde sine Fordele, om de samtidig var praktiserende Læger. Om disse Ting kan der siges meget pro et kontra, men jeg skal ikke nu komme ind paa hele dette Spørgsmaal. Som Lovforslaget foreligger, betragter jeg det som en meget væsentlig Forbedring af det Forslag, som Medicinalkommissionens Flertal stillede. Der er her fremsat et meget brugeligt Lovforslag, der vil blive hilst med Glæde indenfor Lægekredse, og som vil være til megen Gavn for Befolkningen.

I Modsætning til den første ærede Taler (Kierkegaard) tror jeg, at det har sine Fordele at have to Klasser Embedslæger, at netop det Mellemlid, som Amtskredslægerne vil danne mellem Sundhedsstyrelsen og Kredslægerne, vil bidrage til, at adskillige Foranstaltninger bedre kan føres ud i Livet, end hvis man kun havde een Klasse. Jeg for mit Vedkommende vilde egentlig have sat Pris paa, at man